

## Minimálně včerejší poezie

Zhruba v polovině letošního roku vyšel v nakladatelství Pavel Mervart debut *Pro parohatou zvěř* jednadvacetiletého studenta Davida Kořínka, oceněného na několika literárních soutěžích (Ortenova Kutná Hora, Hořovice Václava Hraběte, ...). Jedná se o sbírku básní, která je rozdělená na dvě části – a to jak z hlediska kompozice, tak i kvality.

První oddíl *Dálkové spoje* tvořený pětadvaceti texty by klidně mohl fungovat jako samostatná básnická sbírka. Autor zde balancuje mezi několika odstíny sentimentálních nálad a nabízí čtenáři pohledy do života lyrického subjektu či dalších postav. Jak název napovídá, týkají se básně, alespoň částečně, cestování, ale rozhodně to není cesta kolem světa, či do nitra černošského kontinentu, jedná se spíše o posouvání za hranici přípustitelného, cestu mezi suterény mrakodrapů s Bohem v zádech nebo jūrositytrejnem o čtyři sta šedesát tři mililitrů dále. Kromě putování však upovídaný lyrický subjekt prožívá také svá malá dobrodružství s azylanty, časem, poezií nebo dívkami: „Víš / vezme ti to dech / když na tebe / tříadvacetiletá / holka / z krásného černě / krajového prádla / vytáhne jedno prso / a jizvu / pod kterou je malý / docela nepatrný tetování / **rakovina**“. Nechybí ani hádanky, náznaky filozofie, strážný anděl či vzpomínka na dětství. Autor se celkově snaží vytvářet neokoukané situace a pocity, což se mu poměrně daří, a tak může být tato poetika, až na některá nepřírozeně znějící a neobratná přirovnání, do jisté míry příjemná.

Poema – jak je uvedeno v některých recenzích a také v anotaci – *Triumvirát* je rozčleněna na několik částí podle data a vypráví příběh tří, ne zrovna bratří, ale tak nějak příbuzných – Esexe, Vatariho a Gabriela – tří, ne zrovna bratří, ale tak nějak příbuzných složek lidské mysli. Každá z nich má odlišné vlastnosti, Esex se rád obléká a je zmrzlý, Vatar miluje a je romantický hrdina, Gabriel žehlí a dělá reklamu... Celý text je založen na záměrném opakování pasáží, do kterých přidal autor také dějovou linku – románek „trojhlavého“ hrdiny s nerozhodnou dívkou – a tak se v hromadě prádla, cigaret a kávy objevuje i náznak příběhu s happyendem. Páteří *Triumvirátu* měla být zajisté forma (opakování, stereotyp atd.) a děj měl pravděpodobně pouze doladřovat celkové vyznění, bohužel kombinace těchto dvou nepřilíh povedených částí rozhodně ovoce nepřinesla. Na rozdíl od *Dálkových spojů* je tato „poema“ doslova zasypaná hromadou prázdných obrazů, myšlenek a pocitů tří, ne zrovna...

Sbírka *Pro parohatou zvěř* je napsána jednoduchou obecnou češtinou, ve volném verši, bez hlubších metafor. Autor obratně využívá různých „nápíšu“ internetu (odesláno / doručeno / a přečteno), hry se slovy (alespoň na některých místech) a také nápadné grafiky. Celkově má sbírka i autor dobrý potenciál a i přes druhou část a některé trapně znějící verše *Dálkových spojů* se dá považovat za poměrně podařený debut. Vhodné hodnocení nabízí také úryvek z první básně sbírky: „až moc dobře víš / že co mělo bejt / řečeno / už bylo / ale i tak to opakuješ / i když trochu jinak / současná poezie / je většinou / minimálně / včerejší“.

KOŘÍNEK, David: *Pro parohatou zvěř*. Pavel Merhart: Kostelec. 2014. 69 s.